

## FORORD

For et par år siden skrev jeg en bog om hverdagstænkning og videnskabelig tænkning, og bagefter viste det sig, at selvom bogen var færdig, var jeg overhovedet ikke færdig med emnet. Jeg var under arbejdet blevet meget fascineret af hverdagstænkningen, og den fascination er vokset og vokset siden. Jeg er blevet mere og mere imponeret af den utrolige fantasi, mennesker udfolder, når de skal forklare sig den fysisk-biologiske omverden, både når det foregår ved hverdagstænkning, og når det foregår ved videnskabelig tænkning. Vi er så vant til at blive imponerede over, hvad videnskaben dog kan finde ud af, men det er mindst lige så imponerende at se, hvordan f.eks. børn bruger fantasien for at forklare sig fænomenerne i deres omverden. Det har jeg ikke kunnet lade være med at arbejde videre med.

Det forekom mig også, da jeg var færdig med den foregående bog, at der var meget mere at finde ud af ved at anlægge en biologisk-evolutionær synsvinkel på emnet; og at der var meget mere at finde ud af ved at studere børn, der var yngre end de gymnasieelever, jeg mest beskæftigede mig med tidligere. Jeg har derfor dels brugt megen tid på at gennemtænke læring fra en biologisk synsvinkel og dels tilbragt mange spændende og fornøjelige timer på feltstudier i folkeskolen. Det hele er naturligvis et arbejde, jeg aldrig bliver færdig med; emnet er uudtømmeligt. Men nu synes jeg endnu engang, at jeg har lært så meget og har så meget at sige, at jeg må sige det. Så her er endnu en bog om mit yndlingsemne.

Det har været vældig frugtbart for mig at kunne kombinere mine studier i biologisk kognitionspsykologi med observationer af rigtig, levende undervisning, så jeg vil gerne her takke alle de lærere, der har ladet mig overvære deres timer, og de elever, der accepterede min tilstedeværelse og efterhånden vænnede sig så meget til den, at jeg faldt sammen med tapetet for dem, hvilket lige præcis var meningen. Der er naturligvis ingen af lærerne eller eleverne, der bærer de navne, jeg har givet dem i bogen, så hvis læseren kender en stædig og velbegavet pige ved navn Cecilie med sine egne meninger om stearinlysflammers liv, så er det altså ikke hende, der er portrætteret her.

Den canadiske lystfisker, der er portrætteret på side 154 er heller ikke min bror, Anker Ødum, selvom han kunne have været det; det er derimod Anker, der har tegnet tegningen, og han skal have tak for at

have givet mig tilladelse til at bruge den i denne sammenhæng. Og i øvrigt for hele sit kærlige engagement i bogens tilblivelse. Tak også til mine kolleger og studerende for gode diskussioner på vores ugentlige møder og for noget af det eksempelmateriale, jeg har brugt i bogen; og til Hans Arndt, Finn Skou Pedersen, Kirsten Saabye og Poul V. Thomsen for givtige kommentarer til manuskriptet. Endelig tak til en hel masse børn, som sikkert er inderligt ligeglade, men som har forsynet mig med et rigt materiale af de spørgsmål, de stiller til verden, og de svar, de skaffer sig – kloge, tænksomme svar og sommetider på én gang overraskende og indlysende som svaret på, hvorfor en edderkop hedder en adderkop.